

Per a l'elaboració d'aquesta Carta ens hem basat en diversos materials publicats a *Informations Ouvrières*

50è aniversari del dia de la terra

Els palestins celebren el 50è aniversari del dia de la terra, mentre el genocidi es manté a Gaza i s'estén a Cisjordània.

El genocidi a Gaza no cessa

A Gaza, sota el "pla de pau" de Trump, l'"alto el foc" a l'estil israelià es manifesta en una escassetat d'aliments que frega la fúria, un col·lapse gairebé total del sistema sanitari, continus atacs aeris i assassinats selectius que destrueixen famílies senceres. L'encreuament de Kerem Abu Salem només permet el pas d'uns 80 camions al dia, cosa que alimenta l'especulació, el mercat negre i l'escalada de preus. Les organitzacions humanitàries estimen que es necessiten almenys entre 500 i 600 camions diaris per cobrir les necessitats bàsiques de la població de Gaza. En tres mesos s'han produït 1200 atacs israelians, que han causat la mort de 702 palestins, 1913 ferits i la destrucció de nous barris.

Un comunicat del Centre Palestí per als Drets Humans (PCHR), datat el 15 de març, "condemna les forces israelianes per la continuació d'actes genocides a la Franja de Gaza, incloent-hi assassinats continus i la destrucció sistemàtica de tots els elements essencials de la vida". El Centre subratlla que "els assassinats a gran escala i els atacs contra civils, combinats amb polítiques de bloqueig, assetjament i fúria, conformen un patró complementari d'actes que constitueixen el crim de genocidi segons el dret internacional, en particular la Convenció per a la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi de 1948". El PCHR parla d'"assassinats cada vegada més greus i de l'assetjament a Gaza com a part d'actes genocides continus", i descriu les "massacres, la fúria organitzada, la destrucció sistemàtica d'habitatsges i els desplaçaments forçats" com a part d'un "patró continu de genocidi contra la població de Gaza", possible gràcies

a la "impunitat garantida pels Estats Units i la complicitat dels estats europeus i la resta de la comunitat internacional".

El Dia de la Terra

El Dia de la Terra commemora la mobilització dels palestins que viuen – com a ciutadans de segona – dins les fronteres d'Israel, a la qual l'exèrcit sionista va respondre amb una matança de manifestants.

El 30 de març de 1976, la vaga general que va paraitzar les comunitats palestines dins d'Israel va marcar un punt d'inflexió històric. Aquell dia, les autoritats israelianes pretenien expropiar milers d'hectàrees de terra a Galilea, als voltants de Sakhnin, Arraba i Deir Hanna, com a part d'un pla per "judaitzar Galilea". Quan els agricultors van arribar a les seves terres per cultivar-les, van trobar marques vermelles que indicaven una "zona militar restringida". La resposta va ser sense precedents: el Comitè de Defensa de la Terra va convocar una vaga que va ressonar a tot el país. La repressió va convertir aquell dia en un dia de vessament de sang: sis manifestants palestins van morir i més van resultar ferits i arrestats. Per primera vegada des del 1948, els palestins que viuen dins del país, supervivents de la Nakba i considerats "ciutadans" d'Israel, es van alçar col·lectivament, no com una minoria àrab que exigeix la seva integració, sinó com a part del poble palestí que lluita contra la colonització de la seva terra.

El context de 1976 era el d'una ofensiva frontal de l'Estat sionista: confiscacions massives de terres, més control sobre els aldees àrabs, prohibició de manifestacions i una campanya de por destinada a dissuadir els treballadors i empleats palestins d'unir-se a la vaga. Pagesos amenaçats amb perdre les seves terres, obrers i estudiants van estar

a l'avantguarda de la mobilització. La vaga es va estendre per les ciutats de Galilea, el Triangle (la concentració de ciutats i pobles àrabs israelians adjacents a la frontera amb Jordània a la plana de Sharon) i el Néguev. Va ser la irrupció de la població palestina de l'interior d'Israel, afirmant la seva identitat, cosa que va marcar un punt d'inflexió en la resistència a la colonització, fins al punt que molts historiadors l'anomenen la "Primera Intifada" dels palestins dins d'Israel.

Cinquanta anys després, la importància del Dia de la Terra va molt més enllà de les terres confiscades el 1976. Com va assenyalar Awad Abdel Fattah, exsecretari general del partit Balad i coordinador de la Campanya per un Estat Democràtic Únic, "cada vegada més palestins, on es trobin entre el Mediterrani i el Jordà, senten que estan sent aixafats sota un únic sistema de control, discriminació i opressió: un sistema d'apartheid colonial". La política implementada durant dècades (polítiques de zonificació que asfixien els camperols palestins de l'interior, expansió contínua d'assentaments i bloqueig de terres a Cisjordània, bloquejos i destruccions recurrents a Gaza, projectes de "desenvolupament" al Néguev destinats a concentrar i desplaçar els ciutadans beduïns palestins d'Israel) ha pres un gir cada vegada més violent amb el genocidi a Gaza i els pogroms anti-palestins que s'han convertit en successos quotidians a Cisjordània.

El que va començar a Galilea com una lluita contra l'expropiació s'ha convertit en un símbol global de resistència a un règim de despulament perpetu. Tanmateix, el Dia de la Terra no és només un dia de commemoració. Cada 30 de març, es realitzen manifestacions a Sakhnin, Arraba, el Néguev, Cisjordània, Gaza i els camps de refugiats, així com a la diàspora palestina. Dins d'Israel, en diverses ocasions en els

Per subscriure't a la Carta Setmanal del POSI

Si no la reps, et convidem que la rebes cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis altres companys i companyes a qui els pugui interessar. L'elaboració i tramesa d'aquesta Carta suposa algunes despeses. El POSI, que l'edita, no rep ni demana subvencions. La nostra activitat i publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores. Et demanem un suport de 5 euros (o més, si vols) a l'any per donar suport a la publicació d'aquesta Carta Setmanal. El nostre compte a La Caixa és ES53 2100 2812 51 0200071314 (indicant suport Carta Setmanal)

Per rebre la Carta envia un correu a info@posicuarta.org
Contacta a través de <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

últims anys, marxés amb una participació significativa de manifestants jueus han servit per recordar la importància de la lluita per la terra i la igualtat de drets.

Entre el mar i el riu, la qüestió de la terra —que va motivar la vaga de 1976— no es pot separar de la condició dels refugiats i desplaçats, és a dir, del dret al retorn, ni de la lluita contra les formes actuals de segregació, neteja ètnica i genocidi que reivindica la majoria de la classe política israeliana.

La neteja ètnica a Cisjordània

A Cisjordània, s'està desenvolupant una àmplia operació de fustigació als palestins, d'expulsió de les seves terres.

Mentre continuen els bombardejos a Gaza, Cisjordània pateix abusos cada vegada més violents per part de milícies de colons, protegides per l'exèrcit d'ocupació. Les incursions militars, les demolicions d'habitatges, les confiscacions de terres i l'expansió dels assentaments s'han intensificat des de l'inici de la guerra contra l'Iran, fins al punt de convertir certes zones palestines en autèntics escenaris de guerra permanent de baixa intensitat: incursions nocturnes regulars en què els soldats registren violentament les cases, ho saquegen tot i arresten joves sense cap motiu.

Les xifres recopilades per l'Autoritat Palestina confirmen aquesta ofensiva silenciosa: només al febrer es van registrar 114 arrestos, juntament amb 49 operacions de demolició o anivellament de terrenys, i altres 143 ordres de demolició o desallotjament. Mentre les incursions de colons al complex de la Mesquita d'Al-Aqsa a Jerusalem es tornen cada vegada més massives, als pelegrins palestins se'ls prohibeix entrar-hi. Els temps de viatge a les ciutats es poden multiplicar per deu de la nit al matí a causa dels llocs de control improvisats i els tancaments sobtats de carreteres.

Als aldees de Jalud, Fandaqumiya, Silat ad-Dhahr, Qaryout i a prop de Rama-

llah, vídeos i testimonis de testimonis presencials descriuen edificis en flames, residents intentant evacuar les seves famílies i atacs físics que van deixar diverses persones greument ferides. A Burqa, una clínica local va ser incendiada i un vehicle destruït, mentre que a Hawara, colons van anar a una escola secundària masculina, van arrabassar la bandera palestina, van hissar una bandera israeliana i van pintar amb aerosol "Mort als àrabs" a les parets.

La periodista israeliana Orly Noy, entrevistada pel canal de notícies independent estatunidenc *Democracy Now*, explica que això forma part d'un patró recurrent: "Cada vegada que l'atenció pública, tant local com internacional, se centra en Gaza o l'Iran, Israel aprofita la situació per realitzar canvis dràstics sobre el terreny", avui dia al Líban i Cisjordània, amb tropes desplegades. Per als palestins, Noy descriu un canvi qualitatiu en la violència a Cisjordània: "Fins ara, la nostra preocupació era la neteja ètnica de Cisjordània; ara, es tracta simplement de l'execució de palestins, tant per part de l'exèrcit com dels colons".

Ahora, el parlament israelià ha aprovat una mesura brutal per als palestins que volen resistir: pena de mort a la forca per a tot palestí que mati un ciutadà israelià. Com ha assenyalat el coordinador de la campanya per un sol Estat, Awad Abdel Fatah, "la llei no és el producte d'una extrema dreta... sinó que posa al descobert el veritable caràcter de l'estat d'Israel".

Decisió que ha rebut múltiples condemnes internacionals, incloent-hi la del govern espanyol. UGT declara que "La legalització de la pena de mort en aquest context no és un fet aïllat, sinó la continuació d'una política sistemàtica de repressió, desigualtat i violència contra el poble palestí, que reforça un sistema que vulnera drets fonamentals i consolida un marc jurídic discriminatori que aprofundeix encara més el conflicte. Davant d'aquesta situació, resulta imprescindible que la comunitat internacional i especialment els Estats de la

Unió Europea deixin de mirar cap a una altra banda i actuïn amb fermesa per exigir el respecte del dret internacional i dels drets humans".

Ahora, la repressió continua dins les presons i centres de detenció.

En un informe titulat "Tortura i Genocidi", la Relatora Especial de l'ONU, Francesca Albanese, acusa Israel d'utilitzar sistemàticament la tortura contra els palestins detinguts des del 7 d'octubre de 2023, a un nivell que "suggereix venjança col·lectiva i intenció destructiva".

Segons l'informe, més de 18.500 palestins han sigut arrestats, entre ells almenys 1.500 menors; aproximadament 9.000 romanen detinguts i més de 4.000 han estat víctimes de desaparició forçada.

Testimonis recopilats per algunes agències de l'ONU descriuen pallisses brutals, inanició organitzada, negació d'atenció mèdica, així com violència sexual, violació i tractes potencialment letals, afirmant que el sistema penitenciari israelià és un règim estructural de terror destinat a doblegar els presos i les seves famílies.

¡Ruptura de relaciones!

Ens fem ressò de les paraules del Centre Palestí de Drets Humans, que citàvem al començament: tot això succeeix gràcies a la "impunitat garantida pels Estats Units i la complicitat dels estats europeus i la resta de la comunitat internacional". D'aquí que tot el moviment obrer, totes les organitzacions democràtiques, han de fer seva l'exigència de ruptura de tota mena de relacions (diplomàtiques, econòmiques, comercials, culturals, esportives i, per suposat, militars) amb l'Estat genocida d'Israel.

Contra el aumento del gasto militar...

10.000 millones más...

Palestina

Ucrania

Cualquier ciudad en el estado español

Todo ese dinero para sanidad, educación, pensiones, vivienda, gasto social...

catp

comité por la alianza de trabajadoras y pueblos

HACIA EL MITIN INTERNACIONAL

CONTRA LA GUERRA

Londres, 20 de junio 2026

ENCUENTRO ESTATAL CATP, SÁBADO 18 ABRIL, 12H

Fundación Anselmo Lorenzo (C/Peñuelas 41), Madrid

catp comité por la alianza de trabajadoras y pueblos